

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **G. B.** ,
skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 26 czerwca 2024 r.
zażalenia wniesionego przez skazanego
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 9 kwietnia 2024 r., sygn. akt II AKa 537/22,
odmawiające przywrócenia terminu do uzupełnienia braku formalnego wniosku o
sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w
Katowicach z dnia 3 października 2023 r., sygn. akt II AKa 537/22,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 2 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Katowicach na podstawie art. 126 § 1 i 2 k.p.k. zaskarżonym postanowieniem odmówił przywrócenia terminu do uzupełnienia braku formalnego wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 3 października 2023 r., sygn. akt II AKa 537/22, stwierdzając niezrealizowanie przez skazanego wymogów zawartych

w powyższym przepisie. Chodziło o zachowanie terminu zawitego do złożenia wniosku (7 dni od daty ustania przeszkody) oraz dopełnienie jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana, czyli zrealizowanie obowiązku wynikającego z treści art. 422 § 2 k.p.k.

Na to postanowienie skazany złożył zażalenie, w którym podniósł, że nie odebrał wezwania do uzupełnienia braków formalnych wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku z winy poczty oraz uzyskania z sądu informacji o tym, że pismo zostało nadane po raz kolejny. Po uzyskaniu tej informacji został jednak zatrzymany

i osadzony w celu odbycia kary. Zarzucił, że Sąd Apelacyjny w Katowicach uniemożliwia mu realizację prawa do obrony. Powołał się na treść orzeczenia, z którego wynika, że działanie w imieniu oskarżonego przez obrońcę uchybiającego terminowi do dokonania danej czynności procesowej stanowi przyczynę niezależną od strony w ujęciu art. 126 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Zauważyć należy, że podstawę faktyczną wydanego rozstrzygnięcia stanowiło ustalenie, że skazany nie spełnił formalnych warunków wymienionych w art. 126 § 1 k.p.k. Termin do złożenia wniosku w tym trybie wynosi 7 dni i w przypadku skazanego został w znacznym stopniu przekroczony. Drugim warunkiem skuteczności wniosku było uzupełnienie braku stanowiącego podstawę do kontrolowanej także instancyjnie przez Sąd Najwyższy (postanowienie z dnia 13 lutego 2024 r., IV KZ 2/24) odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia. Owego braku skazany nie uzupełnił. Były więc dwa warunki, które dopiero łącznie mogły otworzyć drogę do badania okoliczności przytoczonych jako przyczyny uchybienia terminowi do dokonania danej czynności procesowej (uzupełnienia braków formalnych wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 3 października 2023 r.). Żaden z tych warunków nie został zrealizowany. To powodowało, że wniosek nie mógł zostać uwzględniony, podobnie jak i złożony obecnie środek odwoławczy, który odnosi się do kwestii w tych realiach irrelevantnych, tj. wskazywania na istnienie przyczyn, z powodu których skazany

uchybił terminowi do uzupełnienia wniosku z dnia 4 października 2023 r. czy też kwestii całkowicie odrębnych, a związanych z czynnościami procesowymi podejmowanymi w postępowaniu głównym w przedmiocie odpowiedzialności karnej. Dodać także trzeba, że przytoczony w środku odwoławczym judykat, choć co do zasady trafny, to jednak nie znajduje przełożenia na sytuację procesową skazanego. Była ona diametralnie odmienna, co w konsekwencji nie przekonywało o zasadności środka odwoławczego.

Mając zatem powyższe okoliczności na uwadze, Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

[J.J.]

[ms]